

بررسی آسیب‌های اجتماعی در اشعار جعفر ابراهیمی و افسانه شعبان‌نژاد

حمید جعفری قریه علی^۱، پروین عیسی‌وند^۲

۱- دانشیار دانشگاه ولی عصر «عج»

۲- کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ولی عصر «عج»

چکیده

موضوع «آسیب‌های اجتماعی»، معضلی است که در حال حاضر گریبان‌گیر اکثر جوامع شده است و کشور ایران نیز از معضلات ناشی از این بحران و آسیب اجتماعی مستثنی نیست؛ بخش قابل توجه و عمده‌ی از این آسیب‌ها، مربوط به کودکان و نوجوانان جامعه ماست که عدم توجه به موقع نسبت به آن، می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری به دنبال داشته باشد. شناخت این آسیب‌ها و مسائل از طریق نهادهای مختلف اجتماعی امری ضروری است و در این بین ادبیات کودکان و نوجوانان به عنوان محرکی تأثیرگذار می‌تواند نقش مهمی در شناساندن و بازتاب این مسائل و آسیب‌ها در جامعه داشته باشد. پژوهشگران در این پژوهش، تلاش می‌کنند تا آسیب‌های اجتماعی مطرح شده در اشعار کودکان جعفر ابراهیمی و افسانه شعبان‌نژاد را مورد بررسی و کنکاش قرار دهند. جعفر ابراهیمی و افسانه شعبان‌نژاد از جمله شاعرانی توانای شعر کودک هستند که در جهت انعکاس آسیب‌های اجتماعی و معضلات و مشکلات مربوط به آن کوشیده‌اند و در اشعارشان به بازتاب مسائلی چون فقر، کودکان کار، کودکان خیابانی، محرومیت از والدین، فاصله طبقاتی، مشغله کاری والدین، اختلافات درون خانواده، احساس تنهایی و نارضایتی اجتماعی، محرومیت کودک از لذت‌ها و شادی‌های کودکان و مهاجرت پرداخته‌اند.

واژگان کلیدی: آسیب‌های اجتماعی، شعر کودک، جعفر ابراهیمی، افسانه شعبان‌نژاد.